

VISITES PEDAGÒGIQUES

Memoria de la visita realitzada pels alumnes del primer curs de pedagogia de l'Escola Normal de Mestres de Barcelona, a l'Escola Nacional de Pàrvuls, del Passatge de Méndez Vigo, número 6, de dita ciutat.

Mercès a l'entusiasme i alegria que despertà en nostre esperit la visita a una Escola, i també amb el lloable propòsit d'oferir a les nostres ensenyances el caràcter intuitiu i pràctic indispensables per a completar la tasca pedagògica que efectuem sots la direcció del mestre D. Alexandre de Tudela, aquest va disposar la realització d'una segona visita, semblant a la primera, o siga efectuada en col·lectivitat, amb l'exclusiu objecte de que poguem formar judici complert de la manera com es desenrotlla i funciona, en la realitat, una Escola en acció.

Vàrem visitar, per al nostre objecte, l'Escola Nacional de Pàrvuls que regenta la Sra. D.ª Celestina Vigneaux, amb personal a ses ordres, que consta: d'una cuidanta, una professora de música (encarregada de l'ensenyança rítmica) una ajudanta, la Srta. Josefa Català i una cuinera per a la cantina escolar.

Agradosament impressionats per l'exquisida amabilitat de la Sra. Vigneaux, vàrem recórrer el xalet on està instal·lada l'escola. L'edifici, rodejat d'odorós jardí, ofereix un aspecte altament confortador i les seves habitacions, clares, espaioses, blanquíssimes, amb mobles de nitidesa exquisida, fan renàixer en la nostra ànima, i més encara en la dels petits infants, intenses corrents del més sanítos optimisme.

Les habitacions comprenen: un ample pati, una aula espaiosa en quina part posterior hi ha un passadís que condueix al jardí, un despatx i una escala que comunica amb el primer pis, constituint la planta baixa; en l'estatge superior s'hi troben les principals dependències escolars: una aula gran, altra de més petita, destinada als exercicis de música i cant, cuina, menjador, cambra robera, bany, i una petita saleta on s'hi troba instal·lat un modest museu escolar, lluminós, net i riatller, amb els pàrvuls que, venturosos, van d'ací d'allà realitzant els exercicis d'ensenyança talment com si juguessin.

El pla pedagògic adoptat en l'escola, és el sistema ideat per D.ª Maria Montessori del que n'és devota entusiasta la directora de l'escola. Dit pla pedagògic, d'intensa labor educativa per a les criatures, està basat en el desenrotllament dels sentits, de lo qual dona clara idea el mitjà adoptat per a l'educació de la vista, consistent en distribuir i col·leccionar colors, classificant-los en ordre correlatiu, segons la qualitat i matig de cada un; el del tacte, fent buscar al nen, amb els ulls tapats, el disc corresponent a l'orifici que se li indica. Així mateix vegérem com s'ensenya als nens a fer llaçades amb cintes, per a que s'acostumin a vestir-se sols.

Vàrem examinar, demés, els dibuixos presentats pels nens, cridant-nos l'atenció alguns d'ells per la bonica combinació de colors i la traça amb que estant executats.

Després vàrem entrar al saló de música, on el conegut folk-lorista Aureli Campmany, va fer que els nens, al compàs del piano, cantessin algunes cançons rítmiques i teixissin alguns ballets populars i una sardana, sobressortint alguns pàrvuls pel ritme i cadenca que imprimien als seus moviments, en quines lliçons demostràren que, demés d'educar nostres sensacions, desperten el sentit de lo bell i, en conseqüència, la visió de l'Art, eduquen la plasticitat i donen un atractiu encisador a l'ensenyança.

Finalment, una hermosa nena recità, correctament, i amb dicció mereixedora de lloança, dues poesies: «La copa del Rey de Tule» de l'excels alemany Goethe, i «El Rossinyol» de l'Apeles Mestres, el poeta dels nens i de les flors.

Després vàrem passar al menjador, essent per a nosaltres la nota més sobressortint i simpàtica el funcionament de la cantina escolar, que atrau i suggeriona. Els mateixos nens omplen d'aigua el rentamans per a servir-se'n abans de pendre lloc a la taula; ells cuiden de posar les estovalles, preparar els tovallons, i quan hi ha la sopera a la taula, cada nen es serveix ell mateix, mentre les nenes grandetes recorren el menjador amb les cistelles, reparteixen pa i omplen d'aigua els gots dels seus companys.

Tot això s'efectua amb gran ordre i pulcritud, essent de notar el bon comportament que s'observa durant el dinar.

Aquesta cantina, una de les cinc que actualment funcionen a Barcelona, se sosté mercès a la subvenció de cinc mil pessetes anyals otorgades per l'Ajuntament, a les que s'hi ha d'afegir la quota de vint cèntims diaris que abonen els nens quines famílies gaudeixen de cert benestar econòmic i els donatius particulars que, desgraciadament, no podem mencionar per lo molt que escassejen. De dits ingressos s'ha format un petit capital, que s'ha invertit en 14 bonos de la Reforma i 25 Obligacions de l'Ajuntament al 4 1/2 % sèrie F, que rendeixen trimestralment 140'40 pessetes d'interessos.

I vàrem abandonar el local deixant empremta en nostre cor el somriure d'aquelles criatures, encantades de l'escola, alegres de viure, netes com la seva innocent concienca, i la tasca pedagògica de D.ª Celestina Vigneaux, que 'ns va semblar la mare de molts nens que ha donat el nom d'escola a la seva llar.

CARLES TABERNER I JOSEP M.ª HUARTE.